

L'ESPURNA

Franqueig concertat

«Lluitar per la burgesia contra els prussians, fóra un absurd» (Engels 1876.

Lluitar per la democràcia burgesa contra el feixisme, fóra una contradicció.

Segona Epoca. Any II. Núm. 108. Girona, dimarts, 23 de març de 1937. EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

«Hem d'acceptar un sol govern. Res de Governos regionals».

Els malabarismes han estat sempre una modalitat del joc brut. I no és altra cosa que una mala jugada la metamòrfosi soferta pel comunisme oficial en relació al problema de les autonomies.

Es viva, encara, en la memòria de tots la truculent campanya que «Catalunya Roja», portantveu del «Partido» desencadenà contra l'Estatut de Núria, no pas pel seu maximalisme doctrinal i orgànic, ans per la modestia de les exigències consignades. De manera, que el comunisme oficial abans tant aferrissadament partidari de l'auto determinació dels pobles, i, en conseqüència, de la Federació Ibèrica de Repúbliques Socialistes, avui demana, en fórmules imperatives, la dissolució dels Governos regionals al crit patriota de «Viva España» i en nom del més caòtic centralisme.

Misèries i grandeses de l'oportunisme!

La virada no pot resultar més vocant i simptomàtica.

Sota quins auspicis, el comunisme oficial ha renegat de les seves doctrines per tal de ressuscitar les consignes de l'antiga caverna espanyola?

Senzillament, el comunisme oficial s'ha convençut de dues veritats: que Catalunya és el timó de la Revolució Ibèrica, i que, la llavor exòtica que representa no arrelarà, per més que maldi, a les terres catalanes.

La Catalunya autènticament revolucionària, pertany a les forces de tradició classista: al P.O.U.M. i a la C.N.T.

Aquest sentiment d'inferioritat els porta a conclusions heroiques: un sol Govern, el de Madrid! Clar, Madrid és, avui, el camp d'acció de l'imperialisme fraccional del comunisme, («Ràdio P.O.U.M.», «Combatiente Rojo», «C N T»!) contra el qual reaccionen iradament totes les organitzacions obreres de la ciutat màrtir.

A través de les seves sucursals a províncies, el comunisme oficial encarrila tots els esforços a fer impossible la vida de les autonomies regionals.

Un exemple categòric el tenim amb el C.E.N.U., organisme cultural nascut a l'escalf del 19 de juliol. Aspiració de tota la vida, fou traspasar l'ensenyament a Catalunya. El C.E.N.U. polaritzà aquest desig del catalanisme pairal i, malgrat tot, és sabotejat per catalans mateixos. Catalans, naturalment, al servei del comunisme oficial.

El maquiavelisme polític (totes les armes són bones per tal d'assolir els objectius) ha esdevingut norma rectora dels ex-comunistes del «Partido».

La Revolució, però, sabrà posar les coses al lloc més adequat, fent el sord als novells i aprofitats deixebles del centralisme tipus Royo Villanova.

UNA LLIÇÓ NO APROFITADA

«Contra la transformació dels òrgans de l'Estat de servidors de la Societat en amos i senyors d'aquesta, la Comuna apel·la a dos remeis infalibles. En primer lloc, tots els càrrecs —administratiu, judicials i d'ensenyament— foren declarats electius i removibles. En segon lloc, tots els funcionaris, alts i baixos foren retribuïts de conformitat amb la tarifa general de salaris. Amb aquest sistema, es barrava el pas a l'arribisme i a la caça de càrrecs.

Frederic Engels Introducció de «La guerra Civil a França»

G U I O

A Girona manca el pa...

Els tres dies sense pa a la nostra ciutat han tingut la virtut de provocar reaccions de protesta irada per part d'una fracció, encara que no molt nombrosa, de l'element femení. Hom ha pogut constatar el pas d'una manifestació de dones, mares la majoria, que amb gran xiroia i descontent s'adreçaven vers l'autoritat a reclamar-li el que elles qualifiquen d'essencial per a l'alimentació.

De sobte, ens ha sorprès la manifestació. Hom no pot oblidar el Madrid heroic que, per comble, pateix gana... Hom no pot sostreure's de fer mil consideracions respecte a la nostra reraguarda: el contrast que ofereixen el Madrid màrtir i la Girona, ditxosa.

Realment, tenim dret a indignar-nos per haver mancat tres dies pa a casa nostre?

Després, però, serenament, hom reflexiona que, en el fons, sempre és justificable l'actitut d'una mare pobre, sobretot, que reclama pa per als seus fills.

El pa, indiscutiblement, és la base de l'alimentació del pobre. Com supleix una llar humil, la manca del pa? Què li dona aquesta mare al fill que té gana i vol menjar pa? Perquè fóra endebades pintar-li la situació miserable de tants abnegats i fer-li sentir la necessitat del sacrifici.

Pel fet de tractar-se de mares, de mares proletàries, es justifica l'actitut adoptada.

Ara bé: insistim en dir que causen pèssim efecte manifestacions d'aquest caire. Cal a tota costa evitar-les. Com? Fent desaparèixer les causes que les motiven. Adquirint farina, on sigui i com sigui. Almenys que no manqui pa als nostres petits!

Els adults sabran sacrificar-se. Comprenen que estem en guerra; que vivim un període de convulsió social intensíssima. La victòria no serà del qui menys esforços esmerci; del qui menys pateixi i es sacrifici. Si arriba el moment de l'austeritat heroica, acceptem-la dignament. Els infants, però, ni deuen ni poden compartir-la.

GRACIETA

C A R A

C R E U

EL COMUNISME OFICIAL

1932

1937

«Som partidaris no d'aquest espantall que s'anomena Estatut de Catalunya, sinó de la llibertat nacional del nostre poble i de la Federació de Repúbliques Socialistes d'Ibèria».

«Catalunya Roja».

«Hem d'acceptar un sol Govern, i res de Governos regionals, i que Espanya entera no acati altres ordres que les dictades pel Govern Central».

«Frente Rojo».

CRÓNICA DIÀRIA

El cas Marañón

Moltes vegades m'he formulat aquesta pregunta: «Per quins set sous hem de gastar tantes contemplacions amb la gent suspecta que es troba en el nostre camp?» Al meu modest entendre, per la salut de la causa per la qual diàriament la classe treballadora tanta de sang vessa, no hi valen res els miraments diplomàtics i les giragoneses que fan els homes de les Cancelleries.

En l'assalt de Béziers, quan la guerra dels albigesos, l'exèrcit del papa Inocenci III passà per la daga als 60.000 habitants. Conten les cròniques que, quan els mercenaris preguntaven a l'abat Arnold com distingirien els catòlics dels heretges, la dignitat eclesiàstica els contestava: «Mateu, mateu a tothom, que Déu ja farà la tria al cel».

Aquesta mentalitat de tigre de Bengala no la volem pas per a nosaltres. Ara bé: tampoc no ens fa cap gràcia el paper de Cándid, deixant-se entabanar i essent l'ase dels cops de tothom per l'amor de la senyoreta Conegunda.

És el cas del doctor Marañón. Aquest metge, esdevingut cèlebre en gran part pel sistema del bluff — el seu sogre, el periodista Miquel Moya, el bombejà impudicament per la majoria dels grans diaris de Madrid y de províncies —, ens ha pres el pèl amb una exquisida elegància. A punt de caure la monarquia, Marañón fa fé pública de republicanisme. Fins signà el manifest de simpatia als catalanistes, publicat pels intel·lectuals castellans cosa que no fou obstacle per a que combatés, a les Corts, l'Estatut de Catalunya. En una ocasió va cridar a tots els periodistes per a dir-los-hi que ésser republicà, a seques, era insuficient; calia, a més, ésser socialista.

Quan el bieni negre, s'acostà a la gent de la Ceda. Després del 16 de febrer, quan els falangistes i els militars depravats feien entrenament per a la sublevació de juliol, el versàtil doctor tingué vel·leïtats feixistes. L'estiu passat, després de romandre amagat una temporada en una embaixada estrangera a Madrid, sollicità — i obtingué — l'ingrés en la C. N. T.

Ara ha passat la frontera i ha fet unes infames manifestacions en un dels períodes de més circulació de França, «Le Petit Parisien».

La gravetat del cas està en que Marañón ha sortit d'Espanya — acompanyat fins a Alacant per milicians del cinquè Regiment — proveït de passaport i salconduït, ell, la seva dona i el seu fill comprés en l'edat militar, obligat, per tant, a romandre en files. Naturalment, el noi Marañón, a l'arribar a París, ha marxat de pressa a Burgos per tal d'incorporar-se, com a oficial, a l'exèrcit de Franco.

Sembla que l'antic metge del rei pertanyia, junt amb el comte de Romanones i el contrabandista March, a l'«Intelligence Service» — recordem, de passada, que el comte murri fou acompanyat fins a la frontera per l'excellentíssim senyor Governador civil de San Sebastià, poques hores abans que els feixistes prenguessin Irun.

Cedir a pressions estranyes, és invertir el paper dels governants revolucionaris. A Rússia, per tal d'obtenir la llibertat de Txitxerin i d'altres vells bolxevics detinguts a Anglaterra, Trotzki agafà en garantia a ciutadans anglesos que es trobaven a Moscou. Ací, en lloc d'agafar als reaccionaris i constituir-los en ostatges per a fer-los respondre dels bombardejos que

(Segueix a la pàgina 2)

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, al·les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 23 de Març del 1937.

Ha estat atès al Dispensari pel metge Ricard Ros Simó el ciutadà Emili Llorà Camós, de 62 anys domiciliat al carrer A. Clavé n.º 16, baixos, per presentar la fractura de la pelvis al caure des de dalt d'una escala a l'estació de M.S.A.

El veí d'aquesta Antoni Madrid fa a mans de l'alcaldia una bufanda de llana trobada a la Plaça del Carril, que és lliurarà a qui acredití li pertany.

Consell Municipal de Proveïments

Aquesta Conselleria de Proveïments posa en coneixement del públic de Girona en general, que per cap concepte pagui a més de 1'95 pessetes el kilo de sucre, per ésser tassat en aquest preu, per tant cas

de haver-hi algun poc escrupulós que volgués cobrar-lo a més preu agrairé la denúncia corresponent, estant disposat aplicar el màxim de sancions al que infringís aquest ordre.

El Conseller Municipal de Proveïments, *Narcís Figuerola Hugos*.

Conselleria de la vivenda

RECAPTACIÓ D'ESTATGES

Aquesta Conselleria fa avinent a tots els ciutadans que no tenen satisfet el lloguer d'estatges o locals, corresponent al mes de Gener fins el dia 23 dels corrents, passat el qual es deixaran a mans del Conseller, per a que prengui les mesures convenients per a llur cobrament.

Lo que posem en coneixement de tothom, a efectes de que s'hi posi la màxima atenció.

Girona, 17 de Març del 1937.

La Conselleria de Propaganda recolzada pel Consell Municipal

Està preparant un festival artístic en el qual prendran part l'Orquestra Simfònica de la nostra ciutat, el pianista Viceno i un destacat rapsoda, que recitarà poesies al·lusives als moments actuals. Aquest festival es celebrarà la primera o segona setmana d'abril proper i la seva recaptació serà destinada a fins benèfics.

Mes endavant es donaran altres detalls d'aquest important festival artístic.

Emissora E. A. J.-38 Ràdio Girona.-Horari aproximat de emissions

Emissió de sobretaula

A les 13.— Obertura, Senyala horaris pel carrilló.—Emissió dedicada als infants.

A les 13,15 Musica Variada, en discos.

A les 13,45, Emissió de la Delegació d'Estat Català a Girona.

A les 14, Comunicat oficial del matí i sumari del «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya, amb altres informacions.

A les 14,15, Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya. (Eventual).

A les 14,30, Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15, Fi de l'Emissió.

Crònica diària

(Ve de la pàgina 1)

que l'aviació facciosa fa sobre ciutats obertes, accedim a la primera indicació de qualsevol damisella sentimental i ens fem ressó d'aquell proverbi poca-solta: "A enmigo que huye, puente de plata". Sense tenir en compte que els ases paguen els favors a cosses.

Joan QUER

Emissió de nit

A les 20, Obertura, Senyals horaris pel carrilló. - Diari parlat C. N. T. - F. A. I. (Informació dels fronts. - A continuació: Emissions diverses.

A les 20,20, Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20,40, Servei especial d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21, Comunicat oficial de la nit altres informacions des del Palau de la Generalitat de Catalunya.

A les 22, Comunicat oficial del Ministeri de la Guerra, des de Madrid. - Seguidament diari parlat «L'Espurna» del P. O. U. M.

A les 22,20, Lectura dels editorials de la restant premsa gironina.

A les 22,30, Musica selecta, en dis.

A les 23, Fi de l'Emissió.

El perquè a Girona ens manca el pa

Ahir es celebrà una manifestació Pro-Pa, formada en la seva totalitat per dones. Mares, que a casa seva tenen fillets per a mantenir i que demanen insistentment pa.

No s'ha de culpar a aquestes companyes l'acció de sortir al carrer a protestar de la manca de pa. S'ha de picar més alt. S'ha d'escartir perquè manca pa a casa nostra ara que hi ha la tarja de racionament.

Per part de la Conselleria de Proveïments el dilluns de l'altra setmana es radià una nota en la que es deia que sortint al pas de falses campanyes, etc., etc., es manifestava que hi hauria cada dia pa a Girona, doncs, s'havien portat a moldre, equis mil quilos de blat a la farinera Teixidor.

Resultat: Solament dos dies es pogué donar els dos cents grams de pa per persona.

Es indubtable que la gent al veure el decret de la Generalitat que destinava com a màxim 250 grams de pa a cada individu quedà contenta. Contenta i enganyada ja que la Generalitat o les Conselleries de Proveïments no molenà el mínim i aquest ha estat el no haver-hi pa no un dia, ni dos, sino, sense anar més lluny, a Girona tres dies de tristors a les llars quan els infants ens demanen el pa continuament.

Una altra de les variants que ha tingut aquests tres dies de manca de pa ha estat la nota que els confiters de la nostra ciutat fan radiar cada mitja hora per Ràdio Girona: i en la que s'expressa que els tortells fets el diumenge passat no hi entrà gens de farina. Sincerament no ho creiem, ja que hem parlat amb un confiter que ens ha assegurat sota paraula i nosaltres ho podem perfectament veure que els tortells es fan de farina. Com s'explica, doncs, que el dissabte la Conselleria de Proveïments fes requisar de les fleques que els hi restaven farina totes les existències i no s'anà a les confiteries a buscar la que serví per a que alguns ciutadans poguessin celebrar dignament la *Diada del Ram*?

Nosaltres ja sabem els enormes treballs portats a cap pel company Figuerola a fi i efecte de que Girona no quedés ni un sol dia sense pa. Coneixem també tots els obstacles en que s'ha trobat i de la ma-

nera que els ha vençut.

La culpa no és d'ell. Cal mirar més enllà. No fos cas que posant-nos el dit davant de l'ull ens privéssim de veure la grandiositat del sol.

I és que de la manera que avui dia es fa el racionament del pa a Catalunya, sovint ens trobarem amb el trist espectacle de no poder donar pa als fills que ens el demanen.

La centralització dels productes alimentosos a Barcelona és l'origen de tots els mals. Què representa això? Senzillament: que les comarques solament tindran aquells productes que a Barcelona sobrin. Prova palesa i feaent del que afirmem, és de que quan la centralització no era un fet, Girona estava sempre ben assortida de pa. Ara que està establerta, els gironins ens trobem sense aquest producte i Barcelona comença a tenir-ne.

Podem assegurar més. Si l'antic Conseller no hagués topat amb el sectarisme de la comarcal en la qüestió de proveïments, la vida de la població, en el que fa referència a queviures, estava assegurada per molt temps. I d'això en tenim proves.

Esperem que els companys Figuerola exigirà a Barcelona que es deixi de banda aquesta centralització per tal que a les comarques gironines no hi manqui amb tant d'extrem aquest aliment tan essencial com és el pa.

Espectacles

CINEMA

Ahir i amablement invitats pel Sindicat Unic d'Espectacles Públics (C.N.T.) assistirem a les proves de projecció amb uns nous aparells lluminosos.

Val a dir que aquestes proves assoliren un èxit magnífic ja que de la manera que se'ns fou presentat o sigui una mateixa cinta rodada amb l'antic aparell i el modern, la diferència fou enorme i excelliren totes les suposicions que ens havíem fet.

Principalment on poguérem donar-nos més compte del nou invent fou en la projecció de la cinta "El Túnel" cinta fosca antigament, però que amb els nous aparells guanyava un mil per cent.

Una altra de les qualitats és el sistema de refrigeració per mitjà d'aparells ventiladors que permet deixar l'escena fixa sense que la pel·lícula s'incendiï, cosa impossible en els antics aparells.

El que féu que quedéssim més que satisfets és al conèixer que l'ideador d'aquest gran pas envers el progrés fos un català. Platon Teixidor. Aquest detall enalteix més la terra que ens ha vist néixer: Catalunya.

Aquests nous aparells han estat posats als tres locals controlats per la C. N. T. Hem d'agrair al Sindicat Unic d'Espectacles Públics el gest, malgrat els múltiples obstacles amb que han hagut de lluitar, per a donar-nos aquest avanç.

Joan del Megafon

BARCELONA

L'aviació facciosa bombardejà ahir nit Tortosa

Tarragona, 23.—A les 8'45 d'ahir nit l'aviació facciosa efectuà el seu segon bombardeig sobre la població de Tortosa.

Els avions feren la seva aparició procedents de la mar. Poc després de les 8 passaren per damunt del poble d'Alcanar amb direcció a Tortosa, on, després de llançar un coet lluminós llançaren tres bombes de gran potència.

Una de les bombes caigué damunt d'una casa humil, la qual quedà destrocada, i en la qual habitava una família composta per cinc persones, totes les quals resultaren ferides. Immediatament acudiren en socors de les víctimes de la criminal aviació facciosa la Creu Roja, les autoritats i el veïnat.

Els avions es feren altra vegada a la mar.

Comunicat oficial del front d'Aragó

El d'ahir nit

«Sectors Divisió Ascaso i Divisió Carles Marx.—Continua intensament l'acció artilleria, sense conseqüències. En aquest sector s'ha passat als nostres rengles i soldat rebel procedent de l'Ermita de Santa Quitèria.

Res de nou a la resta del front».

El d'aquest matí

Barcelona (2 tarda).—El comunicat oficial que ens ha estat facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa de la Generalitat és el següent:

«A tots els fronts s'han registrat petits duels d'artilleria i lleugers tiroteigs sense conseqüències.

La nostra aviació ha bombardejat Almudévar ocasionant alguns incendis.

Conferència del conseller de Cultura

Barcelona, (2 tarda) Aquests vespre a les nou el conseller de Cultura de la Generalitat Antoni M.ª Esbert donarà una conferència radiada versant sobre el tema l'actual exposició d'art medieval català a París.

Donatius interessants

Barcelona, (2 tarda) Les indústries col·lectivitzades «Lacambra» han donat 42.000 ptes. per a la Generalitat que les destinin a Hospitals de Sang, Milícies, Refugiats etc. etc.

Els empleats de la casa Jorba han fet lliurament de 135.000 ptes. que són els beneficis íntegres de la setmana de l'infant per a la compra de material bèl·lic.

La Conselleria de Defensa per a la compra de material de guerra tenen recollides ja 236.395'95 ptes.

MADRID

Cogollos és nostre

Madrid, 23.—A la presidència de la Junta delegada de Defensa manifestaren anit als periodistes que les tropes republicanes havien

entrat a Cogollos, poble situat al nord de la província de Guadalajara, on havien estat capturats 74 presoners italians.

Els periodistes tingueren ocasió

Companys del P.O.U.M. i J.C.I.

Assistiu cada dia a les lliçons d'INSTRUCCIÓ que es donen de 7 a 8 del vespre a la Caserna «Lenin» per tal de formar-vos un bon coneixement MILITAR, necessari en aquestes hores de lluita.

A més a més s'ensenyarà el maneig de les armes.

Tots els companys de 18 a 40 anys, cada dia a la Caserna «Lenin»!!

La premsa anglesa es manifesta àrdidament contrària de la intervenció italiana a Espanya

Segueix l'impetuós avanç de les tropes revolucionàries als sectors de Guadalajara

de parlar amb dos sergents d'aquest contingent de presoners, els quals donaren compte de la desmoralització que existeix a l'exèrcit facciós, puix que mai no esperaven la resistència que els han fet les nostres forces. A més d'aquesta resistència s'ha efectuat un contraatac formidable, el qual ha augmentat la desmoralització entre els súbdits de Mussolini.

Han confirmat que l'aviació republicana ha causat veritables estralls entre els facciosos.

També han dit que havien desembarcat a Càdiz i que sortiren de Spezia i han afegit que s'havien enrolat com a voluntaris per a anar a Abissínia i després els enviaren a Espanya. Diuen que es veieren obligats a enrolar-se perquè, a Itàlia, la vida està molt malament i en alguns moments es passa fam.

També han dit que a les forces que actuen a la part nord de Guadalajara, per tal d'eleva la seva moral, se'ls notificà que s'havia pres València. En assabentar-se els rebels de la inexactitud de la notícia, la desmoralització encara fou més gran.

Un que ha trobat el seu merescut

Madrid, 23. — Davant el Tribunal Popular ha comparegut Bernabé Pol, de 24 anys d'edat, el qual en esclatar la sublevació es va incorporar a unes milícies i després s'enrolà a altres diversos cossos, fins arribar a formar part del batalló "Pedro Rubio", on obtingué el grau de caporal.

Aquest individu havia sofert una condemna per robatori, i essent caporal entrà a un pis del carrer de Fuencarral i s'apoderà de diverses joies per valor de dues mil pessetes.

En el batalló esmentat féu alguna propaganda contra els caps, i finalment tractà de prendre la cartera d'un company.

El fiscal acusà Bernabé dels delictes de robatori, sedició i furt; però el Tribunal el considerarà autor del delictes d'auxili a la rebel·lió, perquè els actes realitzats per Bernabé ataquen la República en la seva dignitat i, per tant, afavoreixen els rebels. La sentència condemna aquest indesitjable a trenta anys d'internament en un camp de treball.

Comunicat de la Junta de Defensa del Ministeri de la Guerra

GUADALAJARA. — Les nostres tropes prossegueixen el seu avanç i aconseguen els objectius assignats pel comandament.

En alguns llocs del seu avanç han establert contacte amb l'enemic. Aquest ofereix escassa resistència, sens dubte, perquè es troba crebantat a causa de les derrotes sofertes en les últimes jornades.

Continua la classificació de l'abundant material capturat a l'enemic.

La nostra aviació roman vigilant i activa, i efectua importants reconeixements que afirmen la seguretat dels nostres moviments.

Es passen continuament a les nostres files nombrosos fugitius del camp facciós.

Als altres sectors, sense novetat.

Comunicat del Ministeri de Marina i Aire

València, 23. — Comunicat de Marina i Aire:

Per continuar el mal temps tampoc avui no s'ha prestat serveis per l'aviació sobre els fronts del sector del Centre.

Activitat artillera a Avila

Continua l'activitat artillera de l'exèrcit popular a la província de Avila.

Les posicions properes a Navalperal de Pinares continuen essent l'objectiu predilecte de la nostra artilleria.

Als fronts propers a Madrid hi hagué tranquil·litat completa. Unicament fou alterat el silenci de la nit per un paqueig bastant intens al sector de la cruïlla de les carreteres d'El Pardo i de Castilla.

Els facciosos pretenien realitzar un atac de foc sobre les nostres posicions, però l'exèrcit lleial els reduí ràpidament al silenci.

Aquests rebels, el mateix que els de Guadalajara, a penes si oposaren resistència.

Per dues vegades un trimotor facciós bombardeja València

València, 23. — Aquest matí a les onze han tocat les sirenes d'alarma als poblats marítims. Era degut a l'aparició d'un trimotor facciós, el qual ha deixat caure una bomba a l'aigua, prop d'un vaixell que des carregava i dues al moll Caro, situat als voltants de les drassanes de la Unió Naval de Llevant. Ha causat petites destroces al moll.

En funcionar les defenses antiaèries l'avió ha fugit cap al Sud.

Després de l'agressió aèria del matí als poblats marítims, a primeres hores de la tarda, tornà per dues vegades un trimotor facciós que llançà diverses bombes a la mar sense produir cap dany en les dues vegades.

Funcionaren les defenses antiaèries.

Es presenten trenta fugitius

Madrid, 23. — Més d'una trentena d'homes s'aproparen a les nostres línies, i les forces lleials varen romandre a l'expectativa per si es tractava d'alguna guerrilla que pre tengués hostilitzar-nos. Es comprovà que eren fugitius del camp rebel que es possaven a les files republicanes, amb tot el seu armament. Juntament amb unes quantes persones que es lliuraren aquesta tarda, són més de quaranta el nombre d'homes, tots ells italians, que han quedat en poder del nostre exèrcit.

La Gaceta d'avui

València (4 tarda). — La "Gaceta" corresponent al dia d'avui dicta les normes a seguir per aquells que vulguin ingressar a l'armada.

Nomenant nous capitans del Cos de Seguretat a Barcelona als tinentes Jordi Gutiérrez i Francesc Fernández.

OVIEDO

La població civil evaqua Oviedo

Gijón, 23. — A tots els subsectors del casc d'Oviedo ha transcorregut el dia del diumenge amb tranquil·litat. Aquest parèntesi en l'activitat bèl·lica obert momentàniament per part del comandament lleial, l'aprofiten els facciosos per a fer sortir de la capital a totes les persones que es mostrin d'acord amb la rebel·lió.

Els rebels, segons s'ha pogut confirmar, han tret també de la presó principal aquells reclusos que més els interessa tenir sota la seva custòdia per a utilitzar-los ara amb finalitat bastarda. Quant als presos comuns hom sap que els facciosos els han dut a llocs que ells consideren més segurs.

Hi ha una part de la població civil, que els és afecte, i que pot abandonar Oviedo, però es nega a fer-ho; potser sigui la causa que per a sortir d'Oviedo han de fer-ho de nit i travessant el Naranco per camins tortuosos que són els únics que es poden utilitzar.

Tots els informes demostren la greu situació a l'interior de la capital asturiana.

Des de l'interior d'Oviedo es féu, durant ahir, algun foc de fusell i metralladora sobre les nostres posicions, sense causar-nos cap dany.

A la zona exterior s'ha registrat algun duel d'artilleria amb avantatge per a les bateries lleials que han causat forces baixes als rebels.

Procedents del camp rebel han arribat als nostres rengles dos soldats que eren portadors de llurs respectius fusells i algunes bombes de mà.

A aquests soldats els acompanyaven diversos paisans que també fugien del camp facciós.

Així mateix han arribat a les nostres files persones evadides de la regió lleonesa, que han facilitat interessants informes sobre tot allò que ocorre en aquella província.

Son canonejades les posicions rebels de Sta. Bàrbara i San Cristobal

Bilbao, 23. — Comunicat oficial de l'Exèrcit del Nord:

Astúries. Sector d'Oviedo. — Lleuger foc de metralladora.

Sector de l'Escamplero. — S'han passat als nostres rengles dos soldats amb armament i granades de mà. Han arribat també cinc evadits civils.

A l'Escamplero hi ha hagut duel d'artilleria amb èxit per les nostres forces les quals han causat a l'enemic diverses baixes vistes.

A Grado ha arribat la població civil que ha passat de nit al Naranco.

Han dit que l'enemic es troba desmoralitzat davant el resultat infructuós de la seva resistència.

Sector de Leon. — S'han passat diversos soldats els quals han proporcionat dades d'interès.

Euscadi. — L'artilleria ha batut amb eficàcia les posicions enemigues de Santa Bàrbara i San Cristobal i ha dissolt una concentració enemiga per la Campa d'Arrate.

ESTRANGER

Avui es reunirà el «dinàmic» sub-Comitè

Londres, 23. — El sub-Comitè de no intervenció s'ha reunit aquest matí per a continuar l'estudi del problema de la retirada de voluntaris estrangers que combaten a Espanya i el de l'or del Govern espanyol dipositat a l'estranger.

El Comitè es reunirà aquesta tarda a les quatre en sessió plenària per a procedir al nomenament dels administradors de l'Oficina de no intervenció.

Una vegada més es posarà de relleu la influència del feixisme dins el Comitè

Londres, 23. — Als centres afectes al Comitè de no intervenció circula aquesta tarda el rumor que a conseqüència de la gran derrota soferta pels italians al front del Guadalajara, Mussolini pressionarà el Comitè de no intervenció per tal que no discuteixi, per ara almenys, la qüestió de la retirada dels voluntaris que lluiten a Espanya.

Atemptaven contra Franco i von Faupel?

Londres, 23. — El "Daily Herald" recollí la següent informació del seu corresponent a Gibraltar:

"Un oficial de l'aviació rebel ha aprofitat un viatge de Salamanca al Marroc per desertar de les files faccioses i ha arribat a Gibraltar.

Ha declarat als informadors que cetn soldats espanyols "nacionalistes" han estat afusellats per un piquet d'execució alemany a causa d'un complot que havien planejat per matar el general Franco i el general Faupel, ambaixador d'Alemanya a l'Espanya facciosa.

Aquest és un de la sèrie de complots que s'han descobert en les files rebels per acabar amb el general Franco i els seus aliats les personalitats nazis i feixistes."

Un assassinat

Londres (4 tarda). — El cos nu i mort que la mar llançà a la platja de Sossax correspon al de Frank Fospeth conegut actor que desaparegué del paquebot París. Ha estat identificat pel seu pare i dos metges.

Esperit dictatorial d'Hitler

Berlín (4 tarda). — Hitler ha privat de l'entrada a Alemanya del diari

americà "Folx Echo" editat a Nova York.

Fden a Brusel·les

Bruselles (4 tarda). — Als centres polítics ben informats és comentada la notícia que el diari anglès "Daily Herald" publicava ahir referent a una invitació del rei Leopold a Eden per a visitar Bruselles i que sembla serà corresposta.

Emissions russes a Berlín

Berlín (4 tarda). — La Ràdio alemanya donarà cada setmana a partir d'avui tots els dimarts uns extractes de la premsa soviètica.

L'emissió es titularà "La Rússia Soviètica us parla".

El rearmament americà

Washington (4 tarda). — Oficialment es diu que els Estats Units construiran en breu sis nous contratorpediners i 3 submarins.

Els coloms de l'aigua

Londres (4 tarda). — El "Normandie" ha arribat aquest matí a Southampton. Ha desplegat una velocitat de 30 nusos 99 per hora.

El "Queen Mary" ha arribat a assolir 30 nusos 63 per hora.

La desmoralització de les tropes italianes

Londres, (4 tarda). — Un diari anglès en l'edició d'avui donà compta dels resultats de les batalles lliurades a Guadalajara i la desfeta que les tropes italianes sofrien, i encapçala els titulars així: «Què hi dirà Mussolini».

Es sabut—segueix dient el diari—que uns dels millors generals que tenia Itàlia ha mort; s'han fet centenars de presoners italians. La intervenció descarada a Espanya hi és ben palpable.

Els diaris conservadors voldrien que Mussolini seguís els postulats de pau que dictà en el seu darrer viatge a Líbia.

La carrinclona literatura d'un general italià

París, 23. — El diari "L'Oeuvre" fa revelacions sobre l'activitat de les tropes italianes que lluiten al costat de Franco.

Avui publica una ordre del cap del cos expedicionari italià general Mancini. El document en qüestió està encapçalat amb les paraules següents: "Comandament de la Primera Brigada de Voluntaris. Déu ho vol. Ordre número tres del dia 10 de febrer del 1937"

"El general Mancini, comandant en cap de les forces de voluntaris adreça la proclama següent a les tropes de la Primera Brigada que conquistà Màlaga:

"D'avui endavant la Brigada s'anomenarà Divisió de voluntaris. Legionaris de la primera Divisió. A Màlaga heu escrit una pàgina gloriosa. Després de tres dies de marxa heu alliberat tota una província del jou dels bàrbars roigs, i li heu tornat la pau i la llibertat.

El P. S. U. C. amaga, a la reraguarda, els tancs que fan falta al Front d'Aragó.....

L'ESPURNA

i amaga 21.000 quilos de patates, mentre els treballadors de Catalunya no poden menjar-ne.

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Los huesos hay que tirarlos Hi ha marxistes i marxistes

Hace ya ocho meses, que nosotros, la clase trabajadora, aprovechando la provocación fascista que determinó la guerra que aún estamos sosteniendo, tuvimos la gran oportunidad, de destruir, hasta sus raíces, todas las partículas de una sociedad caduca y corcomida.

Durante días y meses, tuvimos en nuestras manos, cómo vulgarmente se dice, los resortes del poder, de un poder que presizamente por ser manejado por unos hombres, cuya conciencia no les permitía hacer otra cosa que obrar con rectitud y hacer el máximo de justicia, hera temido por toda una plaga de rezagados, que silenciosos, pero atentos, no tenían otra preocupación que la de ir esperando la oportunidad, que les permitiera poder levantar nuevamente la cabeza e introducirse en nuestras filas, con el sólo objeto, de sembrar en las mismas el desorden y el confusiónismo. Nosotros, dominados por unos sentimientos humanos más que vengativos, sólo nos preocupamos de construir, olvidándonos cómo lo exigían las necesidades, de exterminar aquella plaga de microbios, que durante años y más años no habían hecho otra cosa, que morder con su asquerosa dentadura el tronco de la sociedad.

Hoy palpamos las consecuencias de nuestra pasividad y vemos con asombro y sorpresa, cómo estos microbios de la sociedad, agrupados de una manera compacta constituyen hoy en día el reformismo antirrevolucionario, fingiendo una falsa convicción y merced a una serie de trabajos subterráneos, no sólo levantan la cabeza cómo nuevos resucitados, sino que incluso, frenan con su política tosca y contradictoria, los avances, que íbamos efectuando la clase trabajadora por medio de la revolución.

Han sido desposeídos de sus funciones autoritarias, aquellos comités nacidos de la revolución el 19 de Julio, los cuales, con su actividad y obrando siempre con una

clara visión de los hechos, resolvían diariamente cientos de problemas, sin tener necesidad de recurrir cómo está pasando ahora, a unas leyes compuestas por unos hombres, sin otra finalidad, que la de anular la libertad del individuo.

Y.... quien ha suplido a estos comités en sus funciones gubernamentales y administrativas?

No precisa ser ningún filósofo, para contestar a tal pregunta.

Aquellos microbios de que hablaba en principio y que durante un largo tiempo sólo de ellos tuvimos el recuerdo, éstos son los que hoy, invaden las instituciones oficiales, cobrando sueldos elevadísimos, por el mero hecho de ser, *microbios de la sociedad*.

¿Y qué diremos de los hombres, que actualmente ocupan cargos de responsabilidad, en diferentes organismos sindicales?

No todos pero a la mayoría de ellos nadie los conoce.

¿Cómo vamos a conocerlos, si desde que estan enchufados ni siquiera han tenido la vergüenza de presentarse ante nosotros?

Ellos en su escondite, hablan, actúan y discuten, el problema de la depuración, precisamente, para que no se les depure a ellos.

Y... a propósito.

¿Qué trabajos hacemos nosotros, para que la depuración prácticamente sea un hecho?

Pobres sindicatos, pobres organismos sindicales cómo os teneis que ver.

¿Qué se ha hecho de vuestra arrogancia, de vuestra fiera, de aquel ímpetu arrollador que heredasteis de la revolución?

Pobrecitos, yo ya os comprendo, tenéis un cuerpo sólido y fuerte en apariencia, pero vuestro corazón, no es más que un Cáncer que os está carcomiendo.

¿Qué hacer?

Ante todo no perder tiempo.

Precisa encontrar rápidamente una medicina, que sanee vuestro cuerpo, que es nuestra vida.

Acabemos con ellos, con esta

Hem tingut ja ocasió de cridar l'atenció a aquells qui es permeten de criticar la doctrina marxista i demostren en llurs crítiques que la desconeixen. A "La Batalla", i en aquesta mateixa secció, ens hem adreçat als camarades anarquistes per fer-los remarcar la injustesa de certes de llurs apreciacions sobre el marxisme.

La nostra Revolució va tenir la dissort de sorgir enmig d'un desori ideològic. L'opinió estava dividida en quatre grans sectors: el democràtic, que pretenia, i encara pretén, que la Revolució consisteix merament en un moviment antifeixista i en uns quants avenços d'ordre social; el marxista reformista que, per raons que no hem d'examinar ací, es col·loca al costat del sector democràtic; el marxista revolucionari —malauradament el més petit— que advoca per un govern obrer que portaria a cap la Revolució Socialista —dintre de la qual serien respectats els interessos de la petita burgesia—, i, finalment, el sector llibertari, que vol realitzar la revolució social prescindint de l'aparell de l'Estat. L'aversió dels anarquistes als òrgans de l'Estat, els va induir, al principi, a abstenir-se de l'acció governamental. Després, sota l'impuls dels esdeveniments, van acceptar de participar a les tasques governatives. La claudicació que no van realitzar al principi en condicions favorables per a la Revolució, la van realitzar més tard en condicions

desfavorables, en el descens de la Revolució. Aquest error el van cometre per a no tenir una visió exacta del paper que juga l'Estat.

Si bé Bakunin va dir: "Vull l'extirpació radical del principi d'autoritat i de tutela de l'Estat, que sota el pretext de moralitzar i civilitzar els homes, els ha esclavitzats fins avui, els ha oprimits, explotats i depravats". "Cal la destrucció de la civilització burgesa, la lliure organització de baix a dalt amb l'ajuda de les associacions lliures —l'organització del poble obrer, alliberat de tota cadena—, l'organització de la humanitat enterament emancipada, la creació d'un nou món humà". Marx, per la seva part, va dir: "Entre la societat capitalista i la comunista hi ha un període de transformació revolucionària de la primera o la segona. A aquest període correspon una etapa de transició política durant la qual l'Estat no pot prendre altra forma que la de la dictadura revolucionària del proletariat..." a la qual cosa Lenin afegeix: "I la dictadura del proletariat, és a dir, l'organització de l'avantguarda dels oprimits en la classe dominant per a l'aixafament dels opressors. La dictadura del proletariat estableix una sèrie de restriccions a la llibertat dels opressors, explotadors, capitalistes, que hem d'aixafar per emancipar la humanitat de l'esclavitud del salari, i la resistència dels quals ha d'ésser crebantada per la força". "Solament en la societat comunista, quan sigui completament vençuda la resistència dels capitalistes, quan aquests hagin desaparegut, quan no hi hagi classes, solament aleshores desapareixerà l'Estat i es podrà parlar de llibertat".

Es evident, doncs, que si els marxistes haguessin tingut una visió exacta del paper de l'Estat, avui hi hauria al nostre país un govern de la classe treballadora, que faria front als enemics de l'interior i de l'exterior i estructuraria ensem amb l'ordre socialista. Mentre que ara patim un govern híbrid i, per això mateix, ineficaç.

Aquestes observacions ens han estat suggerides per un article de la "So-

Copiem de «Ny Tid», portantveu del comunisme oficial a Noruega.
«Maurin es passeja tranquil·lament pels carrers de Burgos».
La classe treballadora jutjarà!

plaga de oportunistes que son los huesos de la sociedad.

Nada de contemplaciones, duro con ellos y a la basura, porque a los huesos hay que tirarlos.

A. Masergas

li" del 10 del corrent, que contenia el paràgraf següent: "Això, dit per un marxista, és cosa lògica i d'acord amb els canons, ja que marxisme i centralisme són, en política i en Economia, i en tot, una mateixa cosa".

Abans de tot, els companys de la "Soli" han de saber que els companys de "Frente Rojo", als quals es refereix el paràgraf susdit, encara que s'anomenin marxistes, pertanyen al sector democràtic; són marxistes reformistes, és a dir, que renuncien a la Revolució.

Per a un marxista ortodox, el centralisme que preconitza "Frente Rojo" no és lògic ni d'acord amb els canons. Els anarquistes saben que un dels primers actes del Govern de Lenin va ésser establir un ampli federalisme a Rússia. Lenin va destruir el mecanisme del centralisme tsarista i va fundar una unió de Repúbliques a fi d'anihilat la dominació burgesa i construir la societat socialista.

L'alliberament de les nacionalitats és i ha d'ésser un canó de tot marxista conscient i fidel a la doctrina. Però aquest alliberament no exclou una coordinació de les activitats econòmiques de les nacionalitats unides, així com tampoc una organització única ofensiva i defensiva i una representació diplomàtica conjunta.

Creiem que la descentralització que preconitza l'anarquisme s'oposa al centralisme burgès, burocràtic i de casta, però no a una unió de nacionalitats i regions basada en una igualtat absoluta de drets i en un respecte íntegre de les característiques tècniques de cadascuna.

E. S. C.

Companyes!

No deixeu de comprar l'interessant fulletó «LA MUJER ANTE LA REVOLUCIÓN», editat pel Secretariat Femení del P.O.U.M.

Dones revolucionàries, llegiu-lo.

Fulletó de L'Espurna 42 - El Taló de Ferro

—Oh! ha anat molt bé, ho reconec; però he estat amonestat. Jo! I per aquest fòssil!

—Em jugo el que volgueu que sé el per què heu estat amonestat, digué Ernest.

—Teniu tres cops la paraula per a endevinar-ho, digué el pare tot rient.

—Us ho endevinaré a la primera, replicà l'Ernest. I no és pas un conjuntura que faig sinó una deducció. Heu estat amonestat per la vostra vida privada.

—Això mateix! s'exclamà el pare. Com diantre ho heu encertat?

—Ja sabia que això tenia que succeir. Us ho havia advertit.

—Es ben cert digué el pare, reflexionant. Però no ho podia creure. En tot cas, això no serà més que un altre testimoniatge, i dels més convincents, que tindrè d'afegir en el meu llibre.

—Tot això no és res comparat amb el que us espera si persistiu en rebre a casa tots aquests socialistes i radicals, contant-m'hi jo i tot.

—Es precisament el que m'ha tirat en cara l'avi Wilcox, amb un munt de comentaris absurds. M'ha dit que demostró tenir un gust estantís, que anava a l'encontra de les tradicions i les formes de la Universitat, i que fet a fet perdia el temps inútilment. Ha afegit una pila de coses no menys vagues. Per més que he fet no he pogut obligar-lo a precisar, però l'he posat en situació bastant compromesa: no sabia més que anar repetint el que ja havia dit i fer protestes de la consideració que tenia per a mi i del respecte amb que tothom se'm mira com a home de ciència. La tasca que li va escaure no era gens agradable i vaig adonar-me que li era del tot desplaent.

—Es que no és lliure dels seus actes. Hom no pot arrossegar sempre la bola (1) i per fer bona cara.

—Li ho he fet confessar. M'ha declarat

(1) Els esclaus africans i els criminals portaven lligada a la cama una bola o una barra de ferro que arrosseaven contínuament. Aquest procediment va ésser mantingut en vigor fins a l'adveniment de la Fraternitat Humana, que va derogar-lo.

que enguany l'Universitat té necessitat de molt més diner que el que l'Estat està disposat a atorgar-li. Aquest dèficit no podrà ésser cobert si no és per la liberalitat de la gent rica que no permetran que la Universitat descuidi el seu ideal enlairat i la recerca impassible de les veritats purament intel·lectuals. Quan el vaig posar entre l'espasa i la paret en demanar-li en què la meua vida privada podia perjudicar la Universitat en la persecució d'aquest ideal, va contestar-me oferint-me un permís de dos anys amb tot el sou, per a un viatge de plaer i d'estudi a Europa. Naturalment, jo no ho podia exceptar en aquestes condicions.

—Era per tant el que haurieu tingut de fer.

—Però si era un esquer que em tirava, un assaig de corrupció, va protestar el pare, i l'Ernest va aprovar-ho amb un signe.

—El brètol, m'ha dit també que es murmura en les sales de tè, que es critica a la meua filla d'anar acompanyada d'un perso-

natge tan significat com vós i que aquesta conducta no està en harmonia amb el bon tò i la dignitat de la Universitat. No és pas que ell hi trobés, personalment res a dir, però, en fi, que es murmurava i que jo ho devia comprendre.

Aquesta revelació féu reflexionar l'Ernest. La seva cara s'ennuvolà; prengué un aire de gravetat i amohinat. Al cap de pocs moments va declarar:

—Aquí hi ha gat-amagat. No tot és l'ideal universitari. Algú ha pressionat al president Wilcox.

—Voleu dir? va preguntar el pare, amb aire més de curiositat que de recança.

—Voldria poder-vos fer part d'una impressió que lentament va formant-se en el meu esperit, digué Ernest. Mai, des de que el món es món, la societat no s'ha trobat arrastrada en un flux tan terrible com a l'hora actual. Les ràpides modificacions del nostre sistema industrial n'estiren d'altres no menys rebentes en tota la estructura religiosa, política i social. Una revolució